

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/92/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415203698
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5415203698.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: INVEST-KAPITAL, a. s., so sídlom Záhradnícka 51, Bratislava, IČO: 35 871 334, proti odporcovi: N. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. Q., L. XXXX/X, zastúpenému splnomocneným zástupcom R. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. Y. I., P N., Veľká Británia, adresa na doručovanie: O., T. XXX, v konaní o zaplatenie 578,65 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6C/199/2015-37 zo dňa 7. decembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol, odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Okresný súd v súdnej veci konal s poukazom na ust. § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len ako „ZoRK“).

Tunajšiemu súdu bol dňa 21.11.2013 doručený návrh N. J., nar. XX.XX.XXXX, ktorým sa voči Poštovej banke, a. s. domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a. s., so sídlom v Bratislave, Trnavská cesta 7 zo dňa 10.09.2013 č. k. 1K-B/0613/0040 (ďalej len ako „rozhodcovský rozsudok“). Konaniu o uvedenom návrhu bola pridelená sp. zn. 6C/181/2013. V konaní 6C/181/2013 bolo uznesením č. k. 6C/181/2013-139 zo dňa 17.12.2014, právoplatným dňa 24.01.2015, pripustené, aby namiesto pôvodne žalovanej Poštovej banky, a. s. do konania vstúpila spoločnosť INVEST-KAPITAL, a. s. Rozsudkom sp. zn. 6C/181/2013-212 zo dňa 01.07.2015 súd návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku vyhovel, pričom ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku sp. zn. 6C/181/2013-212 dôvodom zrušenia rozsudku, bola neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorý dôvod je uvedený v ust. § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len ako „ZoRK“). Rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 01.07.2015 sp. zn. 6C/181/2013-212 nadobudol právoplatnosť dňa 17.09.2015.

Súd potom pokračoval v konaní v rozsahu uvedenom v žalobe zo dňa 08.04.2013, s ktorou sa právny predchodca navrhovateľa obrátil na rozhodcovský súd s tým, že žaloba bola na rozhodcovský súd podaná dňa 12.06.2013.

Rozhodnutie súdu sa opiera o ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

Dôvodom zamietnutia návrhu je premlčanie žalovaného nároku. Premlčaním sa bránil odporca, avšak súd by otázku premlčania musel skúmať bez ohľadu na jeho námietku, a to vzhľadom na znenie ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014, keďže je nepochybné, že žalovaný nárok má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve. Záver o spotrebiteľskom charaktere zmluvy súd odvodzuje od ust. § 3 ods. 3 zmieňovaného zákona v znení účinnom ku dňu

uzavretia zmluvy, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. V danom prípade právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli dňa 15.11.2007 zmluvu o úvere s poukazom na ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (č. I. 17 spisu).

Vzhľadom na to, že ide o zmluvu spotrebiteľskú, otázku premlčania je potrebné posudzovať podľa Občianskeho zákonníka, ktorý sa použije prednostne, aj keď inak by sa mali použiť normy obchodného práva, ktoré pravidlo vyplýva z ust. § 52 ods. 2 druhá veta Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.05.2014.

V prejednávanej veci sa právo mohlo vykonať po prvý raz v presne neurčený deň mesiaca september alebo október 2011, pretože z vykonaného dokazovania vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa listom zo dňa 31.08.2011 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru poskytnutého podľa zmluvy o úvere č. 478521707 zo dňa 15.11.2007, a to pre porušenie zmluvných ustanovení (č. I. 13 spisu). Súd konštatuje, že právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti bolo zo strany právneho predchodcu navrhovateľa uplatnené dôvodne, keďže z listiny „Aktuálny stav úveru“ na č. I. 26 a nasl. spisu v spojení so zmluvou o úvere vyplýva, že odporca mal splácať poskytnutý úver v 60 mesačných splátkach po 1.207,- Sk splatných k 15. dňu v mesiaci s prvou splátkou splatnou 15.12.2007, avšak po splátke splatnej v apríli 2011 odporca úver splácať prestal. Ako už bolo uvedené, právny predchodca navrhovateľa zosplatnil úver dňa 31.08.2011. V tomto čase bol odporca v omeškaní so zaplatením splátky splatnej 15.05.2011, 15.06.2011, 15.07.2011 a 15.08.2011. Podľa článku 5 bodu 2 Obchodných podmienok (č. I. 30 spisu), ktorými sa podľa zmluvy o úvere riadi právne vzťahy zmluvou neupravené, právny predchodca navrhovateľa mal právo zosplatniť úver po omeškaní sa dlžníka so zaplatením dvoch splátok v plnej, resp. čiastočnej výške.

List o zosplatnení úveru, ktorý obsahoval lehotu na splnenie dlhu 10 dní od jeho doručenia, bol odporcovi doručený v presne neurčiteľný deň mesiaca september 2011, keď presný deň prevzatia listu nie je z doručienky na č. I. 13 spisu zistiteľný.

Presný dátum prevzatia predmetného listu a tým presný deň, kedy sa stal žalovaný nárok splatným, však pre posúdenie otázky premlčania nie je podstatný, keďže je nepochybné, že premlčacia doba v danom prípade uplynula. Súd totiž vychádzal z toho, že navrhovateľ uplatnil svoj nárok na súde až dňom 17.09.2015, teda po takmer štyroch rokoch. Dňa 17.09.2015 nadobudol právoplatnosť rozsudok o zrušení rozhodcovského rozsudku a týmto dňom mohol tunajší súd najskôr začať konať o nároku, o ktorom bolo predtým rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom.

To, že právny predchodca navrhovateľa uplatnil svoj nárok na rozhodcovskom súde dňa 12.06.2013, nemalo vplyv na plynutie, resp. uplynutie premlčacej doby, pretože nárok bol uplatnený u subjektu, ktorý vo veci nemal právomoc konať, nakoľko už bolo konštatované rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 6C/181/2013-212 zo dňa 01.07.2015, rozhodcovská zmluva dojednaná v zmluve o úvere je neplatná. Z uvedeného dôvodu nemohli nastať účinky predvídané ust. § 112 Občianskeho zákonníka. Nárok mohol byť uplatnený len na súde (nie rozhodcovskom), pričom k tomu došlo až dňa 17.09.2015, kedy najskôr súd mohol konať o nároku navrhovateľa. Keďže nárok sa premlčal ešte v roku 2014, súd žalobný návrh ako nedôvodný zamietol.

S ohľadom na plný úspech odporcu v konaní, právo na náhradu trov konania vzniklo podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. odporcovi, ktorý si však žiadne trovy konania neuplatnil a žiadne mu nevyplývajú ani z obsahu spisu. Súd mu tak nemal akú náhradu priznať.

V zákonnej lehote podal odvolanie proti rozsudku navrhovateľ, ktoré odôvodňuje ust. § 205 ods. 2 písm. a), b), c), d), e), f) O. s. p. Poukazuje na to, že pohľadávka voči dlžníkovi vznikla dňa 15.11.2007 uzavretím zmluvy o úvere č. 4785217707 medzi žalovaným a právnym predchodcom navrhovateľa obchodnou spoločnosťou Poštová banka, a. s. Z dôvodu neplnenia zmluvných povinností dlžníkom došlo dňa 31.08.2011 zo strany pôvodného veriteľa - Poštovej banky, a. s. k zosplatneniu pohľadávky (žalovaný prevzal oznámenie dňa 23.09.2011) a následne dňa 12.06.2013 k podaniu žalobného návrhu na Stály rozhodcovský súd zriadený pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a. s. Výsledkom podania a následného konania bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu s právoplatnosťou

dňa 31.10.2013 a vykonateľnosťou dňa 04.11.2013. Dňa 21.11.2013 bola na Okresný súd Dolný Kubín doručená žaloba na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Vec bola vedená pod sp. zn. 6C/181/2013, v ktorom konaní bol ako žalovaný označený N. J. a ako žalobca Poštová banka, a. s. Následne bola na okresnom súde spísaná zápisnica zo dňa 03.01.2014 vyššou súdnou úradníčkou, v ktorej došlo k zmene žaloby tak, že N. J. bol označený ako žalobca a ako žalovaný bol označený Stály rozhodcovský súd. V zápisnici je uvedené, že N. J. sa dostavil na tunajší súd s poukazom na č. I. 41 spisu. Nie je zrejmé, na základe akého titulu sa žalovaný dostavil. Ak išlo o predvolanie, nebolo predložené v spise. Dňa 29.01.2014 bola spísaná opäť vyššou súdnou úradníčkou zápisnica s N. J., v ktorej je uvedené, že N. J. sa na tunajší súd dostavil potom, čo si to doma premyslel a chcel by návrh opraviť tak, že žalovaného označuje Poštovou banku, a. s. Došlo teda viackrát k zmene aktívne a pasívne legitimovaných subjektov v jednom konaní. K zmene subjektu na strane žalovaného odvolateľ uvádza, že išlo o označenie absolútne odlišných subjektov, ako boli vedené v konaní 6C/181/2013. Išlo o podanie úplne nových žalobných návrhov, a teda žaloba s účastníkmi, s ktorými nakoniec súd viedol konanie, bola podaná po uplynutí zákonnej lehoty na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Nie je potom zrejmé, prečo súd postupoval nad rámec § 43 O. s. p. Z týchto dôvodov potom žiadal žalobca v konaní 6C/181/2013 konanie zastaviť a v prípade nezastavenia žalobu zamietnuť. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 10.12.2013 medzi Poštovou bankou, a. s. ako postupcom a spoločnosťou INVEST-KAPITAL, a. s. ako postupníkom bola pohľadávka banky vyplývajúca z vyššie uvedenej zmluvy o úvere postúpená so všetkými právami, povinnosťami a zabezpečením na nového veriteľa INVEST-KAPITAL, a. s. Oznámenie postúpenia bolo žalovanému oznámené. Okresný súd na základe návrhu na zmenu účastníka dňa 18.12.2013 pripustil v konaní 6C/181/2013 zmenu účastníka na spoločnosť INVEST-KAPITAL, a. s. Na nariadenom pojednávaní v zmysle zápisnice z pojednávania dňa 25.02.2015 spoločnosť INVEST-KAPITAL, a. s. vzniesla odôvodnené námietky voči konaniu pre nesplnenie podmienok konania. Poukazuje ďalej na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Na základe toho má odporca za to, že nie je a nikdy nebol v konaní vedenom pred Okresným súdom Dolný Kubín č. 6C/181/2013 pasívne legitimovaný. Poukazuje tiež na ust. § 112 OZ, § 43 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z., na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR z 13. novembra 2008, sp. zn. 21 Cdo 2958/2007 a rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR. Súd pokračoval v konaní č. 6C/199/2015, kde rozhodol o premlčaní nároku z dôvodu uplynutia premlčacej 3-ročnej doby na uplatnenie práva. Odvodzoval uplynutie od začatia konania č. 6C/199/2015. Žalobca absolútne nesúhlasí s takouto nesprávnou interpretáciou a uvádza, že si riadne uplatnil svoje právo dňa 12.06.2013. Počas uvedených konaní, a to ako konania pred rozhodcovským súdom, tak konania 6C/181/2013 a konania 6C/199/2015, premlčacia doba neplynie a nemohla preto uplynúť ani žalobcovi v tomto konaní. Nie je možné tvrdiť, že nárok žalobcu mohol byť uplatnený len v súdnom a nie v rozhodcovskom konaní, keď sám súd pokračuje v konaní rozhodcovskom. To, že to súd označuje vec inou spisovou značkou, nie je pre konanie významné. Zároveň žalobca poukazuje na skutočnosť, že v konaní bol žalovaný zastúpený osobou, ktorá nie je spôsobilá zastupovať žalovaného pre rozpor s ust. § 27 ods. 2 O. s. p., ako to vyplýva z vyjadrenia pána P. na pojednávaní dňa 25.02.2015, že v spotrebiteľských sporoch zastupuje viacerých účastníkov a je stále úspešný, pričom uviedol minimálne 10 konaní. Pán P. nie je advokát a ani nezastupuje združenie na ochranu spotrebiteľov. Žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu uvádza, že súhlasí s rozhodnutím okresného súdu v plnej miere. Rozhodnutie okresného súdu je správne. Námietky a tvrdenia, ktoré vzniesol žalobca, boli už prejednávané na pojednávaniach. Taktiež boli zamietnuté Krajským súdom v Žiline. Považuje ich teda za bezpredmetné. Súd nepokračuje v konaní ohľadne zrušenia rozhodcovského rozsudku, pretože to bolo ukončené rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.09.2015. Postup okresného súdu je správny. Právny zástupca je podľa § 27 O. s. p. spôsobilý na právne úkony a nie je v rozpore s citovaným paragrafom.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok zrušil v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odvolanie žalobcu je dôvodné.

Rozhodnutie okresného súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení veci, keď okresný súd nesprávne aplikoval ustanovenia o premlčaní na daný skutkový stav veci. Záver o premlčaní uplatneného nároku nie je správny.

V súvislosti s odvolacími námietkami obsiahnutými v odvolaní žalobcu odvolací súd udáva, že väčšina odvolacích námietok žalobcu sa týka právoplatne skončeného konania Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 6C/181/2013. Toto konanie bolo skončené vydaním rozsudku č. k. 6C/181/2013-212 zo dňa 1. júla 2015, voči ktorému žalobca nepodal odvolanie (v tomto konaní vystupoval v pozícii žalovaného) a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 17.09.2015. Odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa účastníctva a pasívnej vecnej legitímácie v právoplatne skončenom konaní Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 6C/181/2013 nie sú relevantné vo vzťahu k vedenému súdному konaniu, a preto sa odvolací súd nimi nebude zaoberať.

Dôvodná je však námietka odvolateľa týkajúca sa nesprávneho právneho posúdenia veci.

V zmysle ust. § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

V zmysle ust. § 19 ods. 1 ZoRK, podanie žaloby na rozhodcovský súd alebo prijatie žaloby druhým účastníkom rozhodcovského konania, ak rozhodcovský súd nebol ešte ustanovený, má rovnaké právne účinky, ako keby bola žaloba podaná na súd.

V zmysle ust. § 43 ods. 1 ZoRK, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov neplatnosti rozhodcovskej zmluvy alebo nemožnosti riešiť predmet sporu v rozhodcovskom konaní, pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Konanie, ktoré vedie okresný súd v súdnej veci, je špecifickým konaním, je pokračovaním konania, ktoré sa začalo podaním žaloby na rozhodcovskom súde z dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodov neplatnosti rozhodcovskej zmluvy. Možno konštatovať z vyššie citovaných ustanovení, že nejde o konanie, ktoré sa začína právoplatnosťou rozsudku o zrušení rozhodcovského rozsudku, ale o konanie, ktoré sa začalo podaním žaloby na rozhodcovský súd a všeobecný súd v ňom pokračuje.

Už podaním žaloby na rozhodcovský súd bez ohľadu na platnosť alebo neplatnosť rozhodcovskej doložky prestala plynúť premlčacia lehota, vychádzajúc z ust. § 112 ods. 1 O. s. p. s poukazom na ust. § 19 ods. 1 O. s. p., ktorá neprestala plynúť ani právoplatnosťou rozhodcovského rozsudku, ani právoplatnosťou rozsudku o zrušení rozhodcovského rozsudku a neplynie ani v súčasnosti, a to až do právoplatného meritórneho rozhodnutia vo veci.

Ako to vyplýva z vyššie citovaných ustanovení, podanie žaloby na rozhodcovský súd má rovnaký účinok, ako keby bola žaloba podaná na súd, bez ohľadu na platnosť alebo neplatnosť rozhodcovskej doložky, ktorá sa stáva predmetom posúdenia, či už rozhodcovského súdu alebo všeobecného súdu. Pokiaľ účastník rozhodcovského konania využije možnosť preskúmania rozhodcovského rozsudku všeobecným súdom podaním žaloby, toto konanie v zásade môže skončiť buď zamietnutím jeho žaloby alebo zrušením rozhodcovského rozsudku. Ak je rozhodcovský rozsudok zrušený z dôvodov neplatnosti rozhodcovskej zmluvy tak, ako v súdnej veci, ust. § 43 ods. 1 ZoRK, ktoré prvostupňový súd opomenul použiť a aplikovať na danú vec, výslovne ustanovuje, že po zrušení rozhodcovského rozsudku pokračuje všeobecný súd v konaní o pôvodne podanej žalobe na rozhodcovskom súde. Ide teda o jednotné konanie začaté podaním žaloby na rozhodcovskom súde, ktoré bude ukončené až rozhodnutím všeobecného súdu v súdnej veci. Uvedené vylučuje plynutie premlčacej lehoty počas vedeného rozhodcovského konania a následného vedenia občianskeho súdneho konania. Od podania žaloby na rozhodcovskom súde začala premlčacia doba spočívať a spočíva doposiaľ.

Nárok žalobcu, ktorý je predmetom rozhodovania súdu v súdnej veci, sa opiera o úverovú zmluvu č. 4785217707 zo dňa 15.11.2007. Z dôvodu neplnenia zmluvných povinností žalovaným došlo k zosplatneniu pohľadávky, pričom oznámenie o zosplatnení pohľadávky žalovaný prevzal dňa 23.09.2011, čím možno konštatovať, že sa pohľadávka žalobcu stala splatnou. Svoje právo mohol

prvýkrát uplatniť na súde dňa 24.09.2011. Týmto dňom začala plynúť 3-ročná premlčacia doba ustanovená § 101 Občianskeho zákonníka. Žalobca podal žalobu na rozhodcovskom súde dňa 12.06.2013 pred uplynutím 3-ročnej premlčacej doby. Od tohto okamihu premlčacia doba spočíva. Predmetom konania v súdnej veci je práve rozhodovanie o žalobe podanej žalobcom na rozhodcovský súd, ktorej účinky trvajú a práve pre zrušenie rozhodcovského rozsudku možno konštatovať, že doposiaľ o nej nebolo rozhodnuté.

Záver okresného súdu o premlčaní nároku je tak nesprávny a odvolací súd pristúpil k zrušeniu rozsudku a vráteniu veci okresnému súde na ďalšie konanie.

Povinnosťou okresného súdu bude meritórne rozhodnúť o nároku žalobcu uplatneného žalobou podanou na rozhodcovskom súde dňa 12.06.2013. Povinnosťou okresného súdu bude tiež vyriešiť procesnú námietku žalobcu uplatnenú síce v odvolaní, ale ktorej riešenie patrí do pôsobnosti prvostupňového súdu, a to, či zastúpenie žalovaného splnomocneným zástupcom R. P. je prípustné z hľadiska súladnosti s ust. 27 ods.2 O. s. p., s poukazom na tvrdenie žalobcu, že splnomocnený zástupca vystupuje v rôznych spotrebiteľských veciach pred tým istým okresným súdom opätovne. Prvostupňový súd zároveň rozhodne o trovách celého konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok prípustný nie je.